

Ked' si já zaspívám

Moravská ze Slovácka

1. Ked' si já za - zpí - vám, na vrch Ja -
2. U - ču - je, u - ču - je, a - le mňa
3. Ked' si já za - zpí - vám, půj - de po

- vo - ri - ny, u - ču - je mňa mi - lý, ej, —
ne - po - zná: ga - lá - neč - ka mo - ja, ej, —
po - li hlas. Tre - báz mňa - po - ču - ješ, ej, —

- z vrš - ku do do - li - ny, u - ču - je mňa
ta - kej no - ty ne - má, ga - la - neč - ka
a - le mňa ne - po - znáš, tre - báz mňa po -

- mi - lý, hej, — z vrš - ku do do - li - ny.
mo - ja, hej, — ta - kej no - ty ne - má.
ču - ješ, hej, — a - le ňa ne - po - znáš.

- 1 Ked' si já zaspívám, na vrch Javoriny,
|: učuje mňa milý, ej, z vršku do doliny. :|
- 2 Učuje, učuje, ale mňa nepozná,
|: galánečka moja, ej, takej noty nemá. :|
- 3 Ked' si já zaspívám, půjde po poli hlas,
|: Trebáz mňa počuješ, ej, ale mňa nepoznáš. :|

Die 3. Strofe wurde hinzugefügt.

Ked' si já zazpívám

Moravská ze Slovákca
táhle

Mährische Slowakei
gedehnt

1

Ked' si já
zazpívám,
na vrch Javoriny,
učuje mňa milý, ej,
z vršku
do doliny.

Wenn [mir] ich
singe,
auf (der) Höhe der Javorina*
hört mich (mein) Schatz, hei,
vom Gipfel hinab
bis ins Tal.

2

Učuje, učuje,
ale mňa nepozná,
galánečka moja, ej,
takej noty
nemá.

Er hört mich,
aber erkennt mich nicht,
Geliebte meine, hei,
solcherart Musik
hat sie nicht (im Sinn).

3

Ked' si já
zazpívám,
půjde po poli hlas.
Trebáz mňa počuješ, ej,
ale mňa nepoznáš.

Wenn [mir] ich
singe,
schallt (meine) Stimme übers Feld.
Vielleicht hörst du mich,
aber du erkennst mich nicht.

mährischer Dialekt

tschechische Schriftsprache

učuje

uslyší

mňa

mně

galánečka

milenka

moja

moje

takej

takové

trebaz

třeba

* *Javorina* höchste Erhebung in den Weißen Karpaten, 970 m; auf
der Grenze zur Slowakei

SG/KH/ES/VB 231106